

[Hvidberg.]

Fond, som Staten oprettede ved Slutningen af forrige Krig, og som har betydet saa umaadelig meget for dansk Videnskab og for dansk Deltagelse i internationalt videnskabeligt Samarbejde. Dette Fond er kommet i Vanskeligheder, og det kan vi ikke være bekendt. Det vil desuden være saare uklogt af os at udviske Danmarks Ansigt over for Udlandet paa det videnskabelige Omraade. Det, vi har af gedigen og selvstændig dansk videnskabelig Forskning, maa vi sørge for kommer ud i Verden.

Fondet raader over en aarlig Sum af 250 000 Kr. Men Ansøgningerne har siden Krigens Afslutning været stigende. Man maa afslaa berettigede Ansøgninger eller bevilge dem med nedskaarne og utilstrækkelige Beløb. Desuden er Fondets Satser efter den Prusidvikling, der har fundet Sted, ikke mere tidssvarende. Jeg skal som Eksempel herpaa nævne, at fremmede Videnskabsmænd, der opholder sig her i Landet for at udføre videnskabeligt Forskningsarbejde, udstyrer man med 3 600 Kr., hvad der efter Bestyrelsens Mening ikke er nok til at dække de nødvendige Opholdsudgifter, og det kan man jo nok give Ret i.

Fondets Bestyrelse ønsker, at den aarlige Raadighedssum forhøjes til 400 000 Kr. og har derom ansøgt Undervisningsministeriet. Denne Ansøgning er sendt videre til den videnskabelige Kommission, og derfra vil den utvivlsomt om ikke saa forfærdelig lang Tid dukke op med Kommissionens anbefaling. Men da Rask-Ørsted Fondet er oprettet ved Lov af 4. Oktober 1919, skal der en Lovændring til for at hjælpe Fondet. Jeg vil derfor meget anbefale den høje Regering at fremsætte det behørlige Lovforslag og saa haabe, at dette høje Ting i Enighed — her er en Ting, man maa kunne samles om i Enighed — vil gennemføre det til Gavn for dansk Videnskab og dansk Videnskabs Anseelse i Udlandet.

Jeg har endnu en lille Ting, jeg kan naa. Resultatet af de Undersøgelser, der er foretaget af det af Indenrigsministeriet, Tandlægehøjskolen, Sundhedsstyrelsen og Dansk Tandlægeforening nedsatte Udvalg, vil sandsynligvis blive, at der bør uddannes ca. 50 Tandlæger, maaske endnu flere, mere om Aaret — det afhænger af, under hvilken Synsvinkel man ser det; tager man hele

Spørgsmaalet om Folketandplejen op, bliver det flere. Man staar da over for Oprettelsen af endnu en Tandlægelærestanstalt i Danmark, og Spørgsmaalet rejser sig saa, om man skal bygge en Tandlægehøjskole i København i Tilslutning til den nuværende, maaske som en Slags Afdeling af den, eller forlægge den andetsteds. Man bør utvivlsomt søge den nye Tandlægehøjskole oprettet i Jylland i Tilslutning til Universitetet i Aarhus; det er der flere Grunde som taler for: billigere Studieforhold for den jyske Ungdom, sund og naturlig Konkurrence mellem de to Institutioner, en Konkurrence, der i Virkeligheden er af det gode, saaledes som der ogsaa er det mellem Universiteterne i København og Aarhus, det hører netop med til det gode Forhold imellem dem. Aarhus By er desuden egnet for Oprettelse af et saadant Institut; der vil kunne forventes den fornødne Tilgang af Patienter til Institutet, og Byens Styre har tilsagt denne Sag sin Støtte. Det vil desuden være muligt at faa Støtte fra og en vis Tilknytning til Aarhus Universitet, dette er tilsikret af Universitetsbestyrelsen, og det medicinske Fakultet derovre har lovet at stille de fornødne medicinske Lærerkrafter til Raadighed for en Tandlægehøjskole. Jeg vil derfor gerne her i Tide udtale over for den højtærede Undervisningsminister, at naar Tiden er inde, og det varer forhaabentlig ikke saa længe, bør Ministeriet træffe den Bestemmelse, at den nye Tandlægehøjskole skal ligge i Aarhus, hvor det nye Universitet ligger. Dette er en baade naturlig, rimelig og praktisk Foranstaltning.

Weikop: Regeringen paakalder i alle Dele af Erhvervslivet en voksende Indsats til Fremme af Produktionens Effektivitet, udtaler den højtærede Statsminister i sin Programtale. Der vil ikke ske noget, uden at der er forhandlet med saavel Erhvervene som Forbrugerne, siger den højtærede Handelsminister. Disse Udtalelser giver Udtryk for en Forstaaelse og en Hensyntagen til Erhvervene, som det er ganske rart at fastholde, men trods Udtalelserne ser man i Erhvervskredse med nogen Betænkelighed paa den kommende Tids Administration af Erhvervslivets Funktioner.

Ingen kan jo nemlig uden videre løbe fra sin Fortid, heller ikke den højtærede Handelsminister, som energisk har virket